

Zulüm nedeniyle ülkesini terk etti, baba ocağı Bosna'da Hakk'a yürüdü

YA ZI Elmas Güneş
Eşi

Eşim Recep Güneş İzmir'in tanınan esnaflarından biriydi. Herkes tarafından çok sevildi. Bugünün moda tabiriyle sadece kendi mahallesinden değil, her mahalleden insanın yardımına koşardı.

Eşiyle kavga eden, işi bozulan ona gelir, o da elinden geleni yapar sorunlarını çözerdi. Yıllarını iman ve Kur'an hizmetinde harcadı.

Şehir şehir dolaşır, muhtaç gönülleri iman hakikatleri ile buluştururdu.

Kendi evrad-u ezkârını da bir gün bile aksatmaz, gecenin bir yarısı bile evine dönse günlük virdini okumadan uyumazdı.

Senelerce binbir emek vererek büyüttüğü işi onun altıncı evladı gibiydi.

İŞİYLE MEŞGUL OLMAKTAN BÜYÜK ZEVK ALIYORDU

Sürücü kursu işletmek, çok sevdiği arabalarla meşgul olmak onda ayrı bir tutkuydu.

15 Temmuz Darbesi'nden sonra hizmet hareketine yakınlığı ile tanınan eğitim kurumları

ile birlikte göz bebeği sürücü kursu da kapanmıştı. Ağzından şikâyet cümlesi değil, hecesini bile duymamıştık. Bir kere bile 'of' demedi.

Aksine "Bu pırlanta gibi, tertemiz okullarla aynı listede olmak benim için gururdur." derdi. Hep dimdik durdu.

Çok sevdiği İzmir'den, gördüğü baskılar yüzünden mecburen zorunlu olarak atayordu Saraybosna'ya göçmek zorunda kalmıştı.

Yeni bir hayatı sıfırdan kurarken bir yandan başka bir ülkede hayata başlamanın bürokratik zorluklarıyla boğuşuyor, bir yandan da Türkiye'de kalan evlatları ve geride bıraktığı dostlarının acılarıyla sinesi parça parça oluyordu. Yaşadığı sıkıntılara yorgun kalbi daha fazla dayanamadı ve Saraybosna'da Vrelo Bosna Parkı'nda bir bank üzerinde geçirdiği ani bir kalp kriziyle sessizce göçtü bu acılarla dolu dünyadan. Çok özlediği evlatları ve dostlarıyla buluşması mahşere kaldı.

EŞİMİ TEK KELİMEYLE ANLATIRSAM: ÇÖMERTTİ, ÇÜNKÜ ÇÖMERTLERİ ALLAH SEVER

Kıymetli eşim Recep Güneş'i tek bir kelimeyle

size anlatacak olsam o kelime "Cömertlik" olurdu. Onlarca güzel hasletinin yanında en kıymetlisi buydu. En çok söylediği cümlelerden biri "Allah cömerttir, cömert olanları sever."

Son oturduğumuz evimize taşındığımızda, onun en büyük sevincini büyük salonumuzda daha çok misafir ağırlayabilecek olmamızdı.

İman ve Kur'an hizmeti uğruna zamanı olduğu kadar mallarını da harcadı. Köyde babasından kalma küçük bir evi vardı. Bir gün beni arayarak "Ben o evi hizmete vermek istiyorum. Sen ne dersin?" diye sordu.

Ben de "Sen nasıl uygun görürsen!" diye cevap verdim. Akşam eve geldiğinde, "Bana sordun ama ben hayır desem yine de evi verecektin değil mi?" dedim.

O da gülümseyerek "Evet ama senin de rızan olsun, sana da sevap gelsin istedim." dedi.

Otuz küsur yıl önce İzmir Altındağ'da yeni bir öğrenci evi açılmıştı. O dönemde biz, birkaç senelik evliydik. Salonumuzda o zamanın popüler modeli oymalı beyaz koltuklar vardı.

Bir akşam eve geldi ve "Biraz sonra gençler gelecek ve koltukları götürecek!" dedi.

Hangi koltukları nereye götürüyorlardı? Şaşırılmıştım. Devam etti: "Öğrenci evine kıymetli misafirler gelecekmış, evlerinde koltuk yokmuş. Ben de bizimkileri verdim." deyince söyleyecek kelime bulamadım.

Çok sevdiğim oymalı koltuklarımı, işlemeli orta sehpa ile birlikte o akşam öğrenci evine gönderdim. Mahzun olduğumu görünce, "Sevmediğin bir şeyi infak etmek kolay. Esas infak çok sevdiğin şeylerden vazgeçmek ile olur. Sen çok kıymetli bir iş yaptın." diyerek teselli etti beni.

Dilerim, Rabbim cennetin en güzel köşelerinde en güzel koltuklarda ağırlasın onu... Hiç ayrılmadan kavuşacağımız o mahşer günü gelene kadar bizlere de emanetlerine sahip çıkmayı nasib etsin. Amin.

Recep Güneş

Doğum Tarihi:
05.04.1957

Vefat Tarihi:
30.04.2018

Vefat Nedeni:
Sürgünde kalp krizi

Mesleği:
İş adamı